

Domov důchodců Ústí nad Orlicí
Cihlářská 761, 562 01 Ústí nad Orlicí

MĚSÍČNÍK

DOMOVA DŮCHODCŮ
Ústí nad Orlicí

4. ČÍSLO/ DUBEN 2025
PO PŘEČTENÍ, PROSÍM, PŘEDEJTE DALŠÍMU
OBYVATELI!

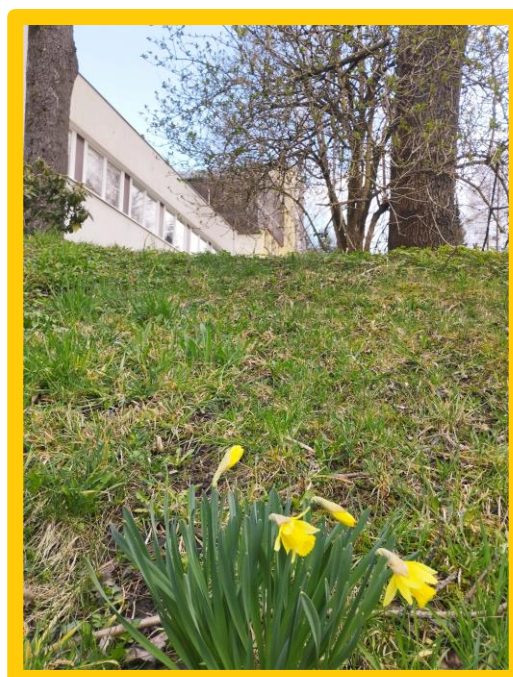
MILÉ ČTENÁŘKY, MILÍ ČTENÁŘI,

Měsíc utekl jako voda a je tu jarní měsíc duben. Počasí si většinou dělá, co chce, takže na nás chvíli koukne sluníčko, pak se schová a třeba začne pršet. Ale i déšť je potřeba, aby se vše pěkně zazelenalo a rozkvetlo.

Každé období v kalendáři přináší něco krásného, ojedinělého, veselého i smutného. Jaro je obdobím změn a probouzení. Svá kouzla mají jarní vůně. Příroda získává novou tvář, začíná nový život. Louky se zelenají, květinčky rozkvetou nádhernými květy. A všude je hodně barev. Sluníčko krásně hřeje, hladí nás svými paprsky a přináší jarní pohodu.

V tomto vydání zavzpomínáme na tvorbu Astrid Lindgrenové, připomeneme si základní informace o Velikonocích, potrápíme paměť nad velikonočním kvízem a ohlédneme se za uplynulým měsícem.

Krásné jarní dny Vám přejí
Dana Matoušková a Eva Plívová
Vaše sociální pracovnice

CO NÁS ČEKÁ V DUBNU

V úterý 1. 4. od 9.30 hod. – INDIE – cestovatelská přednáška manželů Poulíkových se promítá v jídelně v 1. patře budovy B.

Ve čtvrtek 3. 4. od 9.15 hod. – SETKÁNÍ S DĚTMI Z MŠ HNÁTNICE – V rámci mezigeneračního setkávání si pro nás připravily pásmo písniček a říkanek. Sejdeme se v jídelně v 1. patře budovy B.

V úterý 8. 4. od 13.30 hod. – MUZIKOTERAPIE S VĚRKOU – Přijďte si zanotovat známé lidové písničky do tělocvičny ve 4. patře budovy B.

Ve středu 9. 4. v dopoledních hodinách – NÁVŠTĚVA VÝSTAVY V HERNYCHOVĚ VILE – Nenechte si ujít výstavu s názvem Dětství na čtyřech kolech a Velikonoční výstavu, na které vystavujeme i naše výrobky. Doprava zajištěna MHD i domovským autem.

Ve čtvrtek 10. 4. od 9.30 hod. – PLETEME POMLÁZKY – Přijďte si oprášit velikonoční tradice a uplést si svoji pomlázku z neposedného proutí. Sejdeme se v jídelně v 1. patře budovy B.

Ve středu 16. 4. od 9.30 hod. – PEČEME – Zveme Vás do jídelny v 1. patře budovy B, kde společně upečeme velikonoční linecké cukroví.

Ve čtvrtek 17. 4. od 13.30 hod. – VELIKONOČNÍ KAVÁRNIČKA – Přijďte společně oslavit Velikonoce a ochutnat velikonoční dobroty. Příjemnou atmosféru nám pěveckým vystoupením zajistí naše kolegyně Věrka a Mart'a.

Ve čtvrtek 24. 4. od 9.30 hod. – CESTUJEME DO KANADY – cestopisná přednáška o Kanadě v podání pana Bartoše se koná v jídelně v 1. patře budovy B.

V úterý 29. 4. od 14.30 hod. – PÁLENÍ ČARODĚJNIC – Nenechte si ujít slet čarodějnic, opékaný párek a pívko. K poslechu a nejen k čarodějnickému tanci nám zahraje hudební skupina Nahonem. Akce se koná jen za příznivého počasí.

**Nezapomínejte na pravidelná cvičení
v tělocvičně vždy od 8. 30 hod.:**

Pondělí – jóga se Šarlotou

Úterý – skupinové cvičení s Mart'ou pro obyvatele
z budovy B

Středa – skupinové cvičení se Šárkou pro obyvatele
z budovy A

Čtvrtek – wellness pro obyvatele z budovy B

Pátek – wellness pro obyvatele z budovy A

**Každou sobotu probíhá od 14 hod. MŠE SVATÁ
v tělocvičně ve 4. patře.**

PRANOSTIKY NA DUBEN

- Před Jiřím sucho, po něm mokro.
- Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.
- Na svatého Vojtěcha v polích samá potěcha.
- Svatého Marka deštivo - sedm týdnů blátivo.
- Na svatého Marka kdo nemá chleba, ať kouše jabka.
- Pršívá -li 1. dubna, bývá mokrý máj.
- Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí.
- Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.
- Dubnový sníh rodí trávu.
- Jasný měsíc v dubnu škodí květu stromů.

MEZINÁRODNÍ DEN DĚTSKÉ KNIHY

Mezinárodní den dětské knihy se slaví již několik desítek let. Nepřipadá na 2. dubna náhodně. Byl záměrně stanoven na toto datum, neboť právě v tento den se narodil známý dánský spisovatel (pohádkář) H. Ch. Andersen. Kdo by neznal z dětství třeba Malou mořskou vílu, malého Káje a sněhovou královnu. Knihovníci pořádají v tento den mnoho akcí, třeba Noc s Andersenem. Společnost pro dětskou knihu byla založena v roce 1953 a mezi její první členy se řadila i známá spisovatelka dětských knih Astrid Lindgrenová. Cílem nejen tohoto dne, ale celého Mezinárodního sdružení pro dětskou knihu je přinést do dětských rukou četbu, neboť právě knihy podporují dětskou fantazii. Zároveň se snaží upozorňovat na nové dětské knihy. V České republice se můžeme setkat s mnoha projekty podporující dětskou knihu - např. projekt Čteme dětem, který nabádá rodiče, aby četli svým ratolestem.

Astrid Lindgrenová (14. listopadu 1907 až 28. ledna 2002) byla švédská spisovatelka, autorka dětské literatury. Astrid Lindgrenová se narodila jako dcera farmáře. Dětství a mládí prožila ve Vimmerby na jihu Švédska v kraji Smaland. Pracovala zprvu v redakci regionálních novin. V devatenácti letech odešla

do Stockholmu. Zde absolvovala školu pro sekretářky a dostala práci v advokátní kanceláři. Později se provdala a starala se o dvě děti. Vyprávěla jim vymyšlené pohádky, které si postupně zapisovala, tak se z ní stala spisovatelka.

Nejslavnější postava Lindgrenové **Pipi Dlouhá punčocha** vznikla z příběhů, které vyprávěla své dceři před spaním.

Pipi je extravagantní dětská obyvatelka původně opuštěné vily Villekuly; její celé jméno zní *Pipilota Citrónie Cimprlína Mucholapka Dlouhá punčocha*. Má zrzavé vlasy a pihy, je neuvěřitelně mrštná a především silná. Vilu obývá spolu se svým koněm a opicí. Její maminka je anděl (zemřela), tatínek je námořním kapitánem a černošským králem. Z cest si přivezla kabelu mincí ve zlatě, a tak netrpí nouzí. S dětmi ze sousedství zažije spoustu dobrodružství i legrace. Svou logikou a silou dokáže zmást i dospělé, kteří se o ni snaží jakožto o opuštěné dítě pečovat.

Kniha se stala rychle velmi úspěšnou a udělala z Lindgrenové mezinárodně známou autorku.

Děti z Bullerbynu, společně vydávaná série tří autorčiných knih o příhodách šesti dětí z malé vesničky: Předobrazem Bullerbynu je osada Sevedstorp nedaleko městečka Vimmerby, rodiště otce spisovatelky. Tři blízko sebe stojící domy v Sevedstorpu se zachovaly dodnes. Nicméně popisované zážitky prožila Astrid Lindgrenová ve svém rodném domě v Näs u Vimmerby. Zde

vyrůstala s mladšími sestrami Stinou a Ingegerd a starším bratrem Gunarem. Tento čilý a podnikavý chlapec plný rozverných nápadů se stal předlohou Lasseho. Vypravěčkou je sedmiletá dívka Lisa (na začátku knihy oslaví sedmé narozeniny), která má dva starší bratry jménem Lasse (9 let) a Bosse (8 let) a bydlí na statku jménem Mellangården. V druhé rodině, která bydlí na Norrgårdenu, mají dvě dcerky Annu (7 let) a Brittu (9 let), ve třetím domě, Sörgårdenu, mají syna Olleho (8 let) a malinkou Kerstin. Další postavy jsou rodiče dětí, děvečka Agda, čeledín Oskar, dědeček Britty a Anny, paní učitelka a další. Děti spolu zažívají různá dobrodružství a společně chodí do jednotřídky ve Storbynu.

Knihy představuje idealizovaný obraz bezstarostného dětství na švédském venkově.

Kati, satirická trilogie dívčích románů zabývající se například rasismem i postavením žen.

Karkulín ze střechy, trilogie, jejímž hrdinou je malý tloušťík s vrtulkou na zádech, který umí létat a který je obdařeném všemožnými zlozvyky dětí i dospělých. Námětem knihy je vztah rodičů a dětí a touha dítěte po fantazii. Dětské hrdinové mají problém najít mezičlánek mezi světem her a fantazie a světem dospělých. Do tohoto prázdného prostoru pak vstupují záhadné bytosti, které děti následují tam, kam rodiče nemohou. Vytváří pak

určitý most mezi světem dospělých a dětí, zaplňují to „něco“, co dětem chybí. Karkulínovy příběhy jsou zařazeny mezi podtyp umělé pohádky pracující s „cestou dítěte do pohádky“ – předpokládá se povědomí čtenáře o pohádce lidové, děj je však zasazen do známého, reálného prostředí. To je čas od času navštěvováno pohádkovou postavou, jež plní dětské sny.

Lotta z Rošt'ácké uličky, příběhy malé Lotty, která má vždy úžasné a originální plány a nápady.

Bratři Lví srdce, strhující příběh odvahy, cti a věrného přátelství, které zvítězí nad smrtí, zradou a nenávistí.

V roce 1976 Astrid Lindgrenová zjistila, že její mezní daňová sazba představuje 102 % zdanitelných příjmů. Napsala proto povídku **Pomperipossa ve světě peněz**, která vyprovokovala velké diskuse o švédském daňovém systému a pravděpodobně přispěla k první volební porážce Sociální demokracie po čtyřiceti letech vládnutí.

Ronja, dcera loupežníka, příběh dcerky velitele bandy loupežníků.

Ještě za svého života se Astrid Lindgrenová stala uznávanou spisovatelkou. V roce 1958 jí byla udělena Medaile H. Ch. Andersena, v roce 1967 byla založena Cena Astrid Lindgrenové. Od její smrti je každoročně udělována cena za dětskou literaturu \\\"Na paměť Astrid Lindgrenové\\\".

ÚRYVEK Z KNIHY PIPI DLOUHÁ PUNČOCHA:

Pipi se nastěhuje do vily Vilekuly

Na okraji malého, docela malinkého města byla stará, zpustlá zahrada, v té zahradě stál starý domek a v tom domku bydlela Pipi Dlouhá punčocha. Bylo jí devět let a bydlela úplně sama. Neměla maminku ani tatínka, ale byla to vlastně výhoda, protože jí nikdo neposílal do postele, zrovna když se jí chtělo být vzhůru, a nikdo jí nenutil jíst ovesnou kaši, když měl chut' na bonbóny.

Kdysi měla Pipi tatínka, kterého měla strašně ráda. Měla samozřejmě i maminku, ale na tu se už ani nepamatovala. Maminka totiž zemřela, když Pipi byla ještě úplně malá, ležela v kolébce a křičela ostošest. Potom, když trochu vyrostla, myslela, že je maminka v nebi a malou skulinkou se na ni dívá, a tak jí někdy zamávala a řekla: „Jen se o mě neboj! Já se o sebe postarám.“

Pipin tatínek byl lodním kapitánem, plavil se po všech světových mořích a Pipi jezdívala s ním. Jednoho dne ho bouře smetla přes palubu. Zmizel v moři a už ho nikdo neviděl. Pipi ale věřila, že se jí jednou vrátí. Nevěřila, že se utopil. Byla si jista, že se zachránil na nějakém černošském ostrově, kde se stal králem a nosí celý den na hlavě zlatou korunu.

„Maminka je anděl a tatínek je černošský král, takové rodiče hned tak někdo nemá,“ říkávala spokojeně Pipi. „Jednou si tatínek

postaví loď a přijede si pro mě. Pak budu princeznou v černošském království. To bude nádhera, tralalá!“

Ten starý domek se zahradou koupil tatínek před mnoha lety. Chtěl se tam s Pipi usídlit, až bude na mořské plavby starý. Když ho bouře smetla do moře, vydala se Pipi do vily Vilekuly sama, že si tam na něho počká. Ten domek se totiž jmenoval vila Vilekula. Byl zařízený, jen se nastěhovat. A tak se Pipi jednoho krásného dne rozloučila s námořníky z tatínkovy lodi. Měli ji moc rádi a ona je taky. „Sbohem hoši,“ řekla Pipi a jednoho po druhém políbila na čelo. „O mě nemusíte mít strach! Já se o sebe postarám.“ Vzala si s sebou opičku, které říkala Pan Nilson – tu jí dal tatínek – a velký kufr plný zlatých peněz. Námořníci stáli na lodi u zábradlí a dívali se za ní, dokud jim nezmizela v dálce. Pipi si vykračovala s Panem Nilsonem na rameni a s kufrem v ruce a ani se neohlédla. „Zvláštní dítě,“ řekl jeden z námořníků, když Pipi zmizela v dálce, a utřel si slzu. Měl pravdu. Pipi byla zvláštní dítě. Nejzvláštnější na ní bylo, že měla takovou sílu. Měla tak obrovskou sílu, že na celém světě nebyl strážník, který by měl větší sílu než ona. Když se jí zachtělo, uzvedla i koně. A taky, že se jí někdy zachtělo. Měla vlastního koně, kterého si koupila za jeden z těch zlatých penězů právě v den, kdy se nastěhovala do vily Vilekuly. Vždycky toužila mít vlastního koně. Ustájila ho na verandě. Když tam chtěla odpoledne svačit, jednoduše koně popadla a odnesla na zahradu.

Vedle Vily Vilekuly byla ještě jedna zahrada s vilou. Bydlel tam jiný tatínek s maminkou a se dvěma moc milými dětmi, chlapečkem a holčičkou. Chlapeček se jmenoval Tomy a holčička Anika. Obě děti byly velmi hodné, moc dobře vychované a poslušné. Tomy si nikdy nekousal nehty a vždycky udělal, co řekla maminka. Anika nezlobila, ani když zrovna něco nesměla, nosila pěkně nažehlené bavlněné šatečky a jakživa se neumazala. Tomy a Anika si v zahradě hrávali spolu, ale často by si raději hráli také s jinými dětmi. Když ještě Pipi cestovala s tatínkem po moři, postávali někdy Tomy a Anika u plotu a říkali: „To je hloupé, že v sousedním domě nikdo nebydlí. Kdyby se tam tak nastěhoval někdo s dětmi!“

Když Pipi jednoho krásného letního večera poprvé překročila práh vily Vilekuly, Tomy a Anika zrovna nebyli doma. Odjeli na týden k babičce. Neměli ani tušení, že se do sousední vily někdo nastěhoval. A když první den po návratu stáli u vrátek a dívali se na ulici, pořád ještě nevěděli, že jenom kousek od nich je dítě, s nímž by si mohli hrát.....

CO MOŽNÁ NEVÍTE O VELIKONOCÍCH?

S Velikonocemi je spojeno velké množství tradic a zvyků, z nichž některé mají své kořeny až v dobách pohanských. Ve městech se v dnešní době dodržují už méně, avšak na vesnicích a v regionech se silnými folklórními tradicemi, například na Moravě, jsou stále velmi živé.

Samotným velikonočním svátkům předchází svatý nebo také pašijový týden, který připomíná vrchol Ježíšova života – jeho smrt a vzkříšení.

Jednotlivé dny ve svatém týdnu mají své zvláštní pojmenování. Začíná se **Květnou nedělí**, pak **Modrým pondělím** a **Šedivým úterkem**. Pak následuje **Škaredá středa**. Tento den je připomínkou zrady apoštola Jidáše. V ten den se podle lidových zvyků hlavně uklízí. Lidé by se v tento den neměli mračit, protože podle lidové tradice se pak budou mračit každou středu do dalších Velikonoc.

Zelený čtvrtek je připomínkou poslední večeře Páně. Ve čtvrtek je přísný půst a povolena je vlastně jen zelenina. Lidé pečou zvláštní pečivo – jidáše.

Velký pátek je dnem Kristova umučení. O Velkém pátku se drží přísný půst. Nepracovalo se na poli ani v sadu, aby se nehýbalo zemí. Nepralo se prádlo.

Bílá sobota symbolizuje den, kdy Ježíš ležel v hrobě. Na Bílou sobotu se také uklízelo, bílilo. Přípravovalo se a chystalo se na blížící se neděli a pondělí. Pekly se mazance i velikonoční beránci, pletly se pomlázky z vrbového proutí, vázaly březové metličky a zdobila se vajíčka.

Velikonoční neděle se nese ve znamení radosti a veselí nad zmrtvýchvstáním Ježíše Krista. V kostelích se konají slavnostní bohoslužby, světí se velikonoční pokrmy (beránek, mazanec, vejce, chleba a víno) a doma se hoduje. Nechybí maso, zejména sekané v kombinaci s vejci či různé masové nádivky a směsi. Nejčastěji se konzumuje jehněčí.

Velikonoční pondělí je dnem, ke kterému už se neváže žádná speciální křesťanská oslava a patří spíše lidovým zvykům. Je dnem veselí a zábavy, kdy chlapci chodí šlehat dívky pomlázkou, aby byly po celý rok zdravé a veselé. Pomlázka, to jsou vlastně spletené mladé vrbové proutky ozdobené mašlemi. Za odměnu dostávají chlapci od děvčat malovaná vajíčka, nazývaná kraslice. Co kraj, to jiné ornamenty. Dnes nebývají při pomlázce výjimkou ani vajíčka čokoládová. V České republice jsou kraslice spolu s pomlázkou a velikonočním beránkem hlavními symboly Velikonoc. Někde je zvykem, že dívky polévají chlapce vodou.

TRÉNUJEME PAMĚŤ

1. Velikonoce jsou takzvané pohyblivé svátky. Podle čeho se jejich termín odvozuje?

- a) Velikonoční neděle je čtvrtá neděle po prvním jarním dnu
- b) Velikonoční neděle je poslední před prvním jarním úplňkem
- c) Velikonoční neděle je první nedělí po prvním jarním úplňku

2. Jak se jmenuje den, kdy začíná čtyřicetidenní postní období před velikonoce?

- a) Popeleční středa
- b) Škaredá středa
- c) Zelená středa

3. Proč nemáme podle tradice nikomu nic půjčovat o velikonočním pondělí?

- a) Po zbytek roku nás bude provázet neštěstí
- b) Půjčená věc může být očarována zlou silou
- c) Druhý člověk nám věc nemusí vrátit

4. Pro velikonoční půst je typické jídlo pálenec. Co to je?

- a) Pokrm z praženého hrachu
- b) Jiný název pro mazanec
- c) Spálený chléb

5. Co symbolizuje morana, která se podle tradice o květné neděli pálí či hází ho řeky?

- a) Oběť Ježíše Krista.
- b) Zimu, nemoci a vše, co lidem škodí, včetně smrti.
- c) Hříchy místních lidí.

6. Co znamená provoda v tradiční říkance „hody, hody do provody“?

- a) Provoda je první neděle po Velikonocích, která svátky zakončuje.
- b) Provoda ve staročestně znamená obydlí a opravňuje tak koledníky vstoupit do domu.
- c) Provoda je pohanský duch s Velikonocemi spjatý.

7. Co mají připomínat květy, kterými se na květnou neděli zdobí kostely?

- a) Květiny, které během jara rozkvétají.
- b) Začátek výsadby na polích.
- c) Palmové větvičky, kterými lidé vítali Ježíše při příjezdu do Jeruzaléma.

8. Co to je paškál?

- a) Tradiční velikonoční pečivo.
- b) Velikonoční svíce.
- c) Přezdívá se tak Zelenému čtvrtku.

9. Proč se středě před velikonocemi říká škaredá?

- a) Je to poslední školní den před Velikonocemi.
- b) Připomíná ošklivost Jidáše.
- c) Tradičně se tento den vymetaly komíny.

10. Jaký tvar má mít velikonoční pečivo zvané jidášek?

- a) Smyčku, která připomíná Jidášovu sebevraždu oběšením.
- b) Kříže, který připomíná smrt Ježíše, kterou způsobil Jidáš.
- c) Kolečka na připomínku třiceti stříbrných, které Jidáš za zradu získal.

11. Jaký je jiný název pro Velikonoce?

- a) Pascha z židovského svátku Pesach, který na Velikonoce navazuje
- b) Křížové svátky na připomínku ukřižování Krista
- c) Nanebevzetí jako odkaz Ježíšova zmrtvýchvstání

12. Jaký význam má velikonoční beránek?

- a) Konec půstu.
- b) Oběť Ježíše Krista.
- c) Poslední večeři.

13. Jaká je tradiční barva obarvených vajec, kraslic?

- a) Červená.
- b) Zlatá.
- c) Modrá.

Správné odpovědi:

1c), 2a), 3b), 4a), 5b), 6a), 7c), 8b), 9c), 10a), 11a), 12b), 13a).

SMĚJEME SE

„Letos budu celé jaro hlídat dvorek“, říká na Silvestra Karlík.

„Ale proč?“, diví se máma.

Hoch na to: „Nechci dopadnout jako loni, kdy mi někdo hned s prvním sluncem ukradl sněhuláka!“

Je krásný jarní den a děda říká babičce:

„Pamatuješ Máňo, jak jsme z jara randívali u rybníčka? Co kdybychom si to po 50 letech zopakovali?“

„Jo, to by šlo dědo, tak v neděli ve tři.“

Děda s kyticí narcisů obchází kolem rybníka a babička pořád nikde. Nazlobený vyrazí zpět domů. Babča tam sedí u televize a sleduje v pohodě seriál. Děda se rozčiluje:

„Tak já tam jako starej blbec čekám a ty čučíš na televizi!“

„Víš dědo, oni mě naši nepustili!“

Víš, jakou hudbu mají velikonoční zajíčci nejradši? No přece hip hop.

Co je na konci Velikonoc? Písmeno “C”.

Jak můžeme vědět, že je mrkev zdravá na oči? Viděli jste už králíka s brýlemi?

JAK JSME SE MĚLI V BŘEZNU

Klasicky s karafiátem jsme oslavili MDŽ, i letos vykouznilo předávání květiny řadu úsměvů na tváři.

Privítali jsme mezi námi také sovičky – Rozárku a Ariela. Překvapilo nás, že svojí přívětivostí velmi konkurují běžným domácím mazlíčkům.

Uspořádali jsme tradiční domovský ples – letos se nesl v kloboukovém duchu. Nechybělo ani předtančení a hudba v podání pana Šaldy.

Zdroje:

<https://our-jokes.webnode.cz/vtipy/jarni-vtipy/>

<https://www.hodyhody.cz/velikonocni-vtipy/>

<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/velikonocni-kviz/r~c64065dcbbd011eca0d8ac1f6b220ee8/>

<https://www.tichezpravy.cz/co-mozna-nevite-o-velikonocich/>

<https://www.pranostika.cz/duben.html>

<https://svatky.centrum.cz/svatky/vyznamne-dny/mezinarodni-den-detske-knihy-40/>

<https://www.databazeknih.cz/zivotopis/astrid-lindgren-873>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Astrid_Lindgrenov%C3%A1

https://cs.wikipedia.org/wiki/Pipi_Dlouh%C3%A1_pun%C4%8Doch

https://cs.wikipedia.org/wiki/D%C4%9Bti_z_Bullerbynu

https://cs.wikipedia.org/wiki/Karkul%C3%ADn_ze_st%C5%99echy

https://dl1.cuni.cz/pluginfile.php/1165315/mod_resource/content/1/Pipi%20Dlouh%C3%A1%20pun%C4%8Doch.pdf

Albatros, Nakladatelství pro děti a mládež, 13-800-76.